

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/191/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315206498
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5315206498.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO: 31 749 542, zastúpený: GARAJ & PARTNERS s. r. o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným: 1/ I. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX T. XXXX, a 2/ D. Q., nar. X. X. XXXX, bytom XXX XX T. XXXX, o zaplatenie 28.415,82 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 25.275,02 € spolu s nesplateným zmluvným úrokom ku dňu 22. 12. 2014 vo výške 2.030,- €, zmluvným úrokom vo výške 3 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 28.415,82 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 €, zmluvným úrokom vo výške 3 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia, nesplateným úrokom z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením vo výške 200,23 €, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 25.275,02 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 695,51 €, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 3.044,58 €, a to všetko v lehote 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu vedený v Slovenskej záručnej a rozvojovej banke a. s., IBAN SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXXX.

II. Vo zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,90 %, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a ktorú náhradu trov konania sú žalovaní v rade 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 2. 7. 2015, sa žalobca voči žalovaným v rade 1/ a 2/ domáhal zaplatenia istiny vo výške 28.415,82 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 2.030,- €, úrokom z omeškania vo výške 200,23 € a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 28.415,82 € od 1. 7. 2015 do zaplatenia a zmluvnou pokutou vo výške 3.044,58 €. Žalobca uplatnený nárok skutkovo odôvodnil tým, že so žalovanými uzatvoril zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru číslo XXX/XXX/XXXX, na základe ktorej bola žalovaným poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 33.193,92 € (pôvodne 1.000.000,- Sk) pri základnej úrokovej sadzbe 3 % s dobou splatnosti 30 rokov. Poskytnutý úver mali žalovaní splatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 139,98 € (pôvodne 4.217,- Sk). Aktuálna výška mesačnej splátky je 157,04 €. Nakoľko žalovaní v rade 1/ a 2/ boli ku dňu 12. 12. 2014 v omeškaní so zaplatením 21 mesačných splátok poskytnutého úveru spolu v sume 3.297,84 €, pričom na ich úhradu boli žalobcom opakovane vyzývaní písomnými upomienkami, využil žalobca svoje oprávnenie odstúpiť od zmluvy v súlade s čl. VIII ods. 8.4 zmluvy. Žalobca odstúpil od zmluvy

podaním zo dňa 22. 12. 2014, čím sa celý dlh stal splatným. Žalobcovi zároveň vznikol nárok na zmluvnú pokutu v zmysle čl. VIII ods. 8.4 poslednej vety zmluvy. Žalobca si voči žalovaným uplatnil i nárok na náhradu trov konania.

2. Podaním doručeným súdu dňa 26. 10. 2015 žalobca zobral podanú žalobu späť v časti istiny vo výške 3.140,80 € a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 3.140,80 € od 1. 7. 2015 do zaplataenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, nakoľko na Okresnom súde Čadca je vedené konanie 9C/135/2014 o zaplataenie sumy 3.140,80 € s príslušenstvom, kde si žalobca uplatnil nárok na zaplataenie omeškaných splátok, čo ku dňu 5. 11. 2014 predstavovalo sumu vo výške 3.140,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 6. 11. 2014 do zaplataenia. Žalobca ďalej uviedol, že úver poskytnutý žalovaným zo strany žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľský a rovnako ani zmluvu o poskytnutí podpory uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanými nemožno považovať za spotrebiteľskú, nakoľko podľa § 1 ods. 3 písm. p/ zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom nie je úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov. Ako príklad osobitného predpisu, na ktorý sa citované ustanovenie vzťahuje, je uvedený napríklad zákon č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov. Zákonodarca týmto negatívnym vymedzením subsumoval zákon o Štátnom fonde rozvoja bývania do skupiny osobitných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespádajú do kategórie „spotrebiteľský úver“, t. j. úver poskytovaný žalobcom nie je spotrebiteľským úverom. Uvedené tvrdenie žalobcu podporuje aj § 24a zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonodarca predmetným ustanovením stanovil výnimku, že aj na úvery, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti zákona o spotrebiteľoch, t. j. ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, sa vzťahujú niektoré ustanovenia tohto zákona, táto výnimka sa však nevzťahuje na zákon o Štátnom fonde rozvoja bývania, čiže úver poskytovaný žalobcom nie je spotrebiteľským a nevzťahujú sa naň ani predmetné ustanovenia. Ďalej žalobca poukázal na § 52 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania, podľa ktorého správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že žalobca nekoná samostatne, nakoľko je spravovaný Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, čo podčiarkuje aj § 20 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania, podľa ktorého podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister. Žalobca je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t. j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou Slovenskej republiky pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Ďalšou skutočnosťou, ktorá potvrdzuje, že činnosť žalobcu nie je obchodnou alebo inou podnikateľskou, je, že v zmysle § 4 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania prostriedky fondu možno použiť len na štátnu podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu a výdavky súvisiace s činnosťou fondu, čiže nedochádza k rozdeleniu zisku, ako je to obvyklé pri obchodných spoločnostiach, ale žalobca je viazaný zákonom a jeho prostriedky môže použiť len na tieto dva účely. Z uvedeného potom vyplýva, že činnosť, ktorú žalobca vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jeho taxatívne vymedzené pojmové znaky. Žalobca ako právnická osoba zriadená zákonom o Štátnom fonde rozvoja bývania je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, t. j. zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3. Okresný súd Čadca uznesením, sp. zn. 9 C 191/2015 zo dňa 26. 8. 2021 konanie v časti o zaplataenie sumy 3.140,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3.140,80 € od 1. 7. 2015 do zaplataenia pre späťvzatie žaloby v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

4. Podaním zo dňa 11. 8. 2016 žalobca predložil zmenu žaloby. Voči žalovaným v rade 1/ a 2/ si uplatnil okrem nároku na zaplataenie istiny vo výške 25.275,02 €, nesplateného zmluvného úroku ku dňu 22. 12. 2014 vo výške 2.030,- €, aj zmluvný úrok vo výške 3 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 28.415,82 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 €, zmluvný úrok vo výške 3 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplataenia, nesplatený úrok z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením vo výške 200,23 €, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 28.415,82 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 783,38 €, úrok z omeškania vo výške 8,05 % z nesplatennej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplataenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 573,34 € (za odstúpenie od zmluvy o úvere) a zmluvnú pokutu vo výške 3.044,58 €.

5. Okresný súd Čadca uznesením, sp. zn. 9 C 191/2015 zo dňa 26. 8. 2021 zmenu žaloby v časti „žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 25.275,02 € spolu s nesplateným zmluvným úrokom ku dňu 22. 12. 2014 vo výške 2.030,- €, zmluvným úrokom vo výške 3 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 28.415,82 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 €, zmluvným úrokom vo výške 3 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplattenia, nesplateným úrokom z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením vo výške 200,23 €, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatenej istiny 25.275,02 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 695,51 €, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatenej istiny 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplattenia, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 573,34 € (za odstúpenie od zmluvy o úvere) a zmluvnú pokutu vo výške 3.044,58 €“ pripustil a v časti „žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 3.140,80 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 87,87 €“ nepripustil.

6. Žalobca súdu doručil i ďalšie podania zo dňa 24. 11. 2016, zo dňa 4. 2. 2017, zo dňa 16. 10. 2017, zo dňa 12. 7. 2018, zo dňa 11. 5. 2018, zo dňa 8. 1. 2019, ktorými predkladal právny rozbor vecí, vyjadroval sa k problematike spotrebiteľských právnych vzťahov, právnemu postaveniu žalobcu. Podaním zo dňa 25. 8. 2017 žalobca poukazoval na rozhodovaciu prax, poukázal na § 12 zákona č. 124/1996 Z. z., v ktorom sú presne vymenované náležitosti, ktoré musí obsahovať každá zmluva uzatváraná žalobcom za účelom poskytnutia podpory a vzhľadom k uvedenému obligatórnemu výpočtu náležitosti zmluvy, ktoré ani samotný žalobca ovplyvniť nedokáže, nemožno prijať záver o tom, že zmluva o úvere je typovou zmluvou alebo formulárovou zmluvou. Žalobca poskytol podporu vo forme úveru podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o Štátnom fonde rozvoja bývania, poskytol podporu vo forme úveru pre obmedzený okruh osôb, t. j. zákon o Štátnom fonde rozvoja bývania stanovuje, kto môže byť žiadateľom podpory, ako aj podmienky, ktoré musí spĺňať, aby mohla byť podpora poskytnutá, v danom prípade bol úver poskytnutý za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu a za inú podmienku, ktorá je výhodnejšia, možno považovať aj veľmi nízke mesačné splátky úveru, ako aj poskytnutie bezúročného úveru, prípadne poskytnutie nenávratného príspevku. Preto vzhľadom k tomu, že úver poskytnutý zo strany žalobcu žalovaným bol účelovo určený na výstavbu nehnuteľnosti špecifikovanej v zmluve o poskytnutí podpory a súčasne bol poskytnutý žalovaným na účely podľa osobitných predpisov, konkrétne na účel obstarania, resp. výstavby pre obmedzený okruh osôb, vo verejnom záujme a za úrokové sadzby, ktoré sú nižšie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, je nesporné, že tento úver je možné subsumovať pod negatívny výpočet spotrebiteľských úverov, a tým ho vyňať z pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ďalej uviedol, že v súlade s § 344 Obchodného zákonníka odstúpil od zmluvy o úvere v dôsledku naplnenia podmienok uvedených v čl. 8.4, ktorý ho oprávňuje od zmluvy odstúpiť v prípade, ak je dlžník v omeškani s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov aj po doručení výzvy k vyrovnaní splátok, t. j. výzvy na úhradu, resp. v prípadoch, ak dlžník závažným spôsobom poruší zmluvu napríklad opakovaným nesplácaním úveru. Žalovaní už pri uzatváraní zmluvy o úvere vedeli, že žalobca ako druhá zmluvná strana nebude mať záujem na plnení zmluvy pri porušení povinnosti vymienených v čl. 8.4, že pri porušení týchto povinností vznikne žalobcovi právo odstúpiť od zmluvy. K zmluvnej pokute žalobca uviedol, že má za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute bolo v zmluve dojednané dostatočne a zrozumiteľne v intenciách príslušných zákonných ustanovení, a to konkrétne zmluvná pokuta bola medzi zmluvnými stranami dojednaná písomne v čl. VIII bod 8.4 zmluvy, v uvedenom ustanovení bol určený spôsob jej určenia, t. j. (nesplatená istina + nesplatený zmluvný úrok) x 10 : 100 = suma zmluvnej pokuty, bola špecifikovaná zmluvná povinnosť, pri porušení ktorej vzniká nárok na zaplattenie zmluvnej pokuty (omeškание s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov, závažné porušenie zmluvy - opakované nesplácanie úveru) a jednoznačné určenie výšky zmluvnej pokuty, a to vo vzťahu k základu, z ktorého sa vypočítava, t. j. 10% z celej dlžnej sumy, ktorá pozostáva zo súčtu zostatku istiny a úroku. Uviedol, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými založený zmluvou o poskytnutí podpory je obchodnoprávnym vzťahom, odstúpením od zmluvy nezaniká nárok žalobcu na zaplattenie zmluvných úrokov, výška zmluvnej pokuty dohodnutá v zmluve o poskytnutí podpory je primeraná s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti a žalobca v týchto konaniach nevystupuje ako dodávateľ v zmysle Občianskeho zákonníka, ani nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti.

7. Podaním doručeným súdu dňa 2. 2. 2018 žalobca ďalej uviedol, že žalovaným v rade 1/ a 2/ zaslal výzvu na úhradu zo dňa 14. 10. 2014, v ktorej žalovaným v rade 1/ a 2/ vyzval na úhradu dlhu na omeškaných splátkach vo výške 2.983,76 €. Napriek výzve na úhradu nedošlo zo strany žalovaným v rade 1/ a 2/ k úhrade dlhu na omeškaných splátkach. Žalovaní mali zlú platobnú disciplínu, mesačné

splátky neuhradili pravidelne a v dohodnutej výške. V niektorom mesiaci uhradili časť splátky, čím sa dostali do omeškania so zvyšnou časťou splátky. Následne neskôr uhradili vyššiu čiastku, ktorá sa započítala s niektorými dlžnými splátkami, s ktorými už žalovaní boli v omeškani. Ku dňu 12. 12. 2014 boli žalovaní v omeškani s 21 splátkami, čím došlo k naplneniu podmienky čl. VIII bod 8.4 zmluvy oprávňujúcej žalobcu k odstúpeniu od zmluvy o úvere. Žalobca je toho názoru, že v predmetnom prípade nejde o čiastkové plnenie, pri ktorých sa splátky premlčujú samostatne podľa § 392 ods. 3 Obchodného zákonníka, ale ide o jedno plnenie, pri ktorom splatnosť nastala splatnosťou celého úveru. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 54/2007 zo dňa 17. 6. 2008. Žalobca odstúpil od zmluvy o úvere podaním zo dňa 22. 12. 2014, čím sa celý dlh stal splatným. Odstúpenie od zmluvy sa od žalovaných vrátilo s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ s dátumom uloženia zásielky dňa 29. 12. 2014. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa pred zaslaním samotného odstúpenia mali možnosť dozvedieť o tom, že sú v omeškani s úhradou pravidelných mesačných splátok vyplývajúcich z čl. IV zmluvy o úvere. Nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi vznikol v zmysle čl. VIII 8.4 zmluvy a táto bola vypočítaná nasledovne: $(28.415,82 \text{ €} + 2.030,- \text{ €}) \times 10 : 100 = 3.044,58 \text{ €}$. Žalobca poukázal na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že účinnosť prejavu vôle voči neprítomnej osobe nastáva v okamihu, keď jej dôjde, podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov, je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámiť s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Od dátumu 29. 12. 2014, kedy odstúpenie od zmluvy bolo uložené žalovaným v rade 1/ a 2/ na pošte, sa zásielka dostala do sféry ich dispozície a tento úkon začal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ pôsobiť.

8. Podaním zo dňa 28. 10. 2019 žalobca predložil výpočet zmluvného úroku vo výške 2.030,- €, a to podľa vzorca: $(\text{aktuálny zostatok nesplatenéj istiny} \times \text{úroková sadzba} \times \text{počet dní úročenia}) / (360 \times 100) = (28.145,82 \text{ €} \times 4 \times 643) / (360 \times 100)$. Suma úroku z omeškania vo výške 200,23 € predstavovala sumu nahromadených úrokov z omeškania ku dňu odstúpenia od zmluvy 12. 12. 2014. Žalovaní od 2. 8. 2006 uhradili celkom sumu 10.574,67 €.

9. Žalobca súhlasil prostredníctvom svojho právneho zástupcu s vykonaním pojednávania vo svojej neprítomnosti. Žalovanému v rade 1/ bol termín pojednávania doručený dňa 12. 7. 2021. Žalovaný v rade 1/ sa na termín pojednávania neustanovil, pojednávanie odročiť nežiadal. Súd preto vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v rade 1/.

10. Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, žalovaných v rade 1/, 2/, ako aj oboznámením listinných dôkazov založených spisovom materiálmi, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 11. 4. 2006 bola medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ uzatvorená zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená podľa zákona č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania, číslo zmluvy XXX/XXX/XXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie podpory z prostriedkov fondu podľa zákona č. 607/2003 Z. z. vo forme úveru na účely výstavby rodinného domu v T.. Výška podpory bola dojednaná v sume na v tom čase platnú menu 1.000.000,- Sk pri základnej úrokovej sadzbe 3 % a dobe splatnosti 30 rokov. Žalovaní v rade 1/ a 2/ ako dlžníci sa zaviazali splatiť úver spolu s dojednaným úrokom v pravidelných mesačných splátkach, a to prvú až tristo päťdesiat deviatu splátku na v tom čase platnú menu vo výške 4.217,- Sk a posledná splátka predstavovala zostatok dlhu. Začiatok splácania bol dojednaný 3 mesiace po uzatvorení zmluvy s tým, že plynutie času začína od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po obojstrannom podpísaní zmluvy. Zmluvné strany si pre prípad porušenia zmluvných povinností v čl. VIII dojednali, že oneskorené úhrady aspoň šiestich splátok sa považujú za neoprávnené použitie finančných prostriedkov fondu. V prípade, že žalovaní ako dlžníci meškajú so zaplatením viac ako 3 splátok po dobu dlhšiu ako 2 mesiace alebo niektorú dlžnú splátku, ktorá bola akceptovaná po dohode s fondom, neuhradia ani na výzvu, je fond oprávnený zastaviť čerpanie podpory v banke, ak ešte nebola podpora vyčerpaná. Je oprávnený zvýšiť úrokovú sadzbu o 0,5 % pre celú

nesplatenú časť podpory. Toto právo si fond môže uplatniť pri každom opakovanom porušení podmienok pri splácaní podpory. V prípade, ak sú žalovaní ako dlžníci v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek zo splátok dlhšie ako 6 mesiacov, je fond oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaní splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade naplnenia bodu 8.4 čl. VIII zmluvy sú žalovaní v rade 1/ a 2/ ako dlžníci povinní uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z celej dlžnej sumy, t. j. zo súčtu zostatku istiny a celého nesplateného úroku a vrátiť na účet veriteľa istinu a zostatok úroku v termíne do 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. Dojednanie zmluvnej pokuty vyplynulo i z článku IX, upravujúcej odstúpenie od zmluvy.

12. Listom zo dňa 22. 12. 2014 označeným ako Odstúpenie od úverovej zmluvy žalobca žalovaným v rade 1/ a 2/ oznámil, že žalovaní sa podľa zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX zaviazali poskytnúť úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami vždy k 15. dňu v mesiaci počas celej lehoty splatnosti úveru. Fond ich opakovane vyzýval na úhradu dlžnej sumy prostredníctvom upomienok, napriek tomu nereagovali a dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu 12. 12. 2014 sa dostali do omeškania s 21 splátkami vo výške 3.297,84 €, na základe tejto skutočnosti odstupuje fond od úverovej zmluvy a celý dlh sa stáva splatným.

13. Podľa predloženej histórie pohybov na účte žalovaní v rade 1/ a 2/ na poskytnutý úver uhradili celkom sumu 10.574,67 €, neuhradený zostatok istiny úveru ku dňu 21. 12. 2014 predstavoval sumu vo výške 28.415,82 €, neuhradený zostatok zmluvného úroku sumu vo výške 2.030,- €, suma neuhradených úrokov z omeškania bola vo výške 200,23 €. Na istinu úveru žalobca započítal i sumu vo výške 3.140,80 €, k úhrade ktorej sumy boli žalovaní v rade 1/ a 2/ zaviazaní platobným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 9 C 135/2014 zo dňa 9. 3. 2015.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ vznikol záväzkový vzťah z titulu zmluvy o poskytnutí podpory zo dňa 11. 4. 2006, číslo zmluvy XXX/XXX/XXXX. Uzatvorenie predmetnej zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX žalovaní v rade 1/ a 2/ žiadnym spôsobom nerozporovali. Zároveň uzatvorenie tejto zmluvy medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ mal súd preukázané aj jej predložením v listinnej podobe, ktorú žalovaní v konaní rovnako žiadnym spôsobom nenamietali. Súd na uvedený právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalobca je osobitným subjektom zriadeným zákonom, prostredníctvom ktorého štát realizuje svoje úlohy na úseku bytovej politiky. Žalobca svoju činnosť nevykonáva nezávisle a samostatne, ako je typické pre subjekty vykonávajúce štandardné obchodné a podnikateľské činnosti, ale svoju činnosť vykonáva za presne stanovených podmienok vyplývajúcich z ustanovení zákona č. 150/2013 Z. z. a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Žalobca ex lege podlieha správe Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, hospodári podľa schváleného rozpočtu napojeného na rozpočet ministerstva, o zmenách v jeho rozpočte rozhoduje minister sám alebo po predchádzajúcom písomnom súhlase Ministerstva financií Slovenskej republiky, žalobca podlieha kontrole svojej činnosti ministerstvom, jeho základný vnútorný predpis upravujúci jeho organizáciu podlieha schváleniu Ministerstva. Činnosť žalobcu preto nenapĺňa všetky pojmové znaky podnikania podľa § 2 Obchodného zákonníka a nemožno ju kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť. Ako už bolo uvedené, činnosťou žalobcu dochádza k realizácii štátnej bytovej politiky prostredníctvom poskytovania štátnej pomoci (finančnej podpory) a k napĺňaniu verejného záujmu prostredníctvom rozširovania a zveľaďovania bytového fondu, čo samo o sebe nepredstavuje podnikateľskú, ani obchodnú činnosť zameranú na dosiahnutie zisku. Žalobca preto z týchto dôvodov nespĺňa základné pojmové znaky dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej skutočnosti ani zmluvy ním uzatvárané pri realizácii podpory štátu v oblasti jeho bytovej politiky nemajú charakter spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere súd poukazuje i na závery aplikačnej praxe, napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 106/2018 zo dňa 29.4.2019, od ktorých záverov súd aj v zmysle čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku nemal dôvod sa odchýliť.

15. Na základe predmetnej zmluvy o poskytnutí podpory sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovaným v rade 1/ a 2/ ak o dlžníkom podporu vo forme úveru na v tom čase platnú menu vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 €) a žalovaní v rade 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnúť úver žalobcovi vrátiť v splátkach, a to prvú až 359 splátku na v tom čase platnú menu vo výške 4.217,- Sk (139,98 €) a poslednú splátku v sume zostatku dlhu pri základnej úrokovej sadzbe 3%. Žalovaní v rade 1/ a 2/

splnenie povinnosti žalobcom vyplývajúcej mu zo zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX a poskytnutie podpory vo forme úveru na v tom čase platnú menu v sume 1.000.000,- € (33.193,92 €) nerozporovali. Naopak z histórie pohybov na účte vyplýva, že žalobcovi k zmluve číslo XXX/XXX/XXXX úhrady vykonávali. Súd preto vzal za nesporné, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX splnil a úver v sume na v tom čase platnú menu vo výške 1.000.000,- Sk poskytol. Žalovaní v rade 1/ a 2/ svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas v dojednaných splátkach porušili. Na poskytnutý úver uhradili podľa predloženej histórie pohybov na účte celkom sumu vo výške 10.574,67 €. Iné ďalšie úhrady v konaní netvrdili, ani nepreukázali. Žalobca preto dôvodne a v súlade s čl. VIII bod 8.4 zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX od zmluvy odstúpil listom zo dňa 22. 12. 2014. Doručenie odstúpenia od zmluvy do sféry svojej dispozície žalovaní v rade 1/ a 2/ v konaní nesporovali. Žalovaným v rade 1/ a 2/ v dôsledku odstúpenia žalobcu od zmluvy preto vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť celý zostatok poskytnutého úveru.

16. Podľa histórie pohybov na účte žalovaných v rade 1/ a 2/ zostatok úveru ku dňu 21. 12. 2014 predstavoval neuhradený zostatok úveru sumu vo výške 28.415,82 €. Správnosť uvedenej evidencie žalobcu o vykonaných úhradách, o tom, na aké čiastkové nároky žalobca žalovanými v rade 1/ a 2/ vykonané úhrady použil, žalovaní v rade 1/ a 2/ v konaní nenamietali. Netvrdili a nepreukázali žiadne ďalšie platby okrem už podľa histórie pohybov na účte uhradenej sumy 10.574,67 €. Súd preto vzal za preukázané, že zostatok istiny poskytnutého úveru predstavoval ku dňu 21. 12. 2014 sumu vo výške 28.415,82 €. Od uvedenej sumy žalobca odčítal sumu vo výške 3.140,80 €, k úhrade ktorej sumy boli žalovaní v rade 1/ a 2/ zaviazaní platobným rozkazom Okresného súdu Čadca, č. k. 9 C 135/2014 zo dňa 9. 3. 2015. Po odčítaní uvedenej sumy predstavuje zostatok istiny úveru sumu vo výške 25.275,02 €. Úhradu uvedeného zostatku istiny úveru, resp. jeho zánik, hoc i len v časti, žalovaní v rade 1/ a 2/ v konaní netvrdili, ani nepreukázali. Súd preto z týchto dôvodov vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zostatku istiny úveru poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX vo výške 25.275,02 € ako dôvodný.

17. Žalobca si v konaní ďalej uplatnil nárok na zaplatenie vyčísleného zmluvného úroku do dátumu odstúpenia od zmluvy, t. j. do dňa 22. 12. 2014 v sume 2.030,- € a vyčíslený zmluvný úrok za obdobie od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 €. V zmysle § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť aj úroky. V súdenom prípade z čl. II zmluvy vyplýva dojednanie medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi o základnej úrokovej sadzbe 3%. Žalobcovi preto v súlade s § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka prináleží voči žalovaným v rade 1/ a 2/ okrem nároku na vrátenie zostatku istiny úveru i nárok na zaplatenie takto dojednaného zmluvného úroku. Podľa histórie pohybov na účte predstavovali neuhradené zmluvné úroky do dátumu odstúpenia od zmluvy sumu vo výške 2.030,- €. Žalovaní v rade 1/ a 2/ výšku takto žalobcom vyčísleného zmluvného úroku do odstúpenia od zmluvy žiadnym spôsobom nerozporovali. Nespochybovali jeho výšku. Netvrdili a nepreukázali, že uvedenú sumu žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 2.030,- € hoc i len čiastočne uhradili. Rovnako žalovaní v rade 1/ a 2/ nijakým spôsobom nespochybovali žalobcom vyčíslený a uplatnený zmluvný úrok za obdobie od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 €. Netvrdili a nepreukázali, že uvedenú sumu zmluvného úroku žalobcovi hoc i len čiastočne uhradili. Súd preto z týchto dôvodov i uvedený nárok žalobcu na zaplatenie vyčísleného zmluvného úroku do odstúpenia od zmluvy vo výške 2.030,- € a vyčíslený zmluvný úrok vo výške 3% ročne zo sumy 28.415,82 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 € vyhodnotil ako dôvodný.

18. Z rovnakých dôvodov súd vyhodnotil ako dôvodný i žalobcom uplatnený zmluvný úrok vo výške 3% ročne z nesplatenej istiny 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobcovi ako veriteľovi v zmysle § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka prináleží nárok na zaplatenie dojednaných zmluvných úrokov a v tomto prípade medzi žalobcom a žalovanými ako dlžníkmi boli v zmluve o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX zo dňa 11. 4. 2006 dojednané zmluvné úroky vo výške 3%.

19. Žalobca si tiež voči žalovaným v rade 1/ a 2/ uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením od zmluvy vo vyčíslenej výške 200,23 € a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne z nesplatenej istiny vo výške 25.275,02 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 695,91 €. V zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 v spojení s § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka prináleží žalobcovi voči žalovaným, ktorí sa s plnením

svojho záväzku dostali preukázateľne do omeškania, nárok na úrok z omeškania vo výške stanovenej podľa predpisov účinných do 31. 1. 2013, keďže právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ vznikol pred uvedeným dátumom. Žalovaní v rade 1/ a 2/ výšku žalobcom vyčíslených úrokov z omeškania v sume 200,23 € z jednotlivých omeškaných splátok poskytnutého úveru žiadnym spôsobom nerozporovali. Netvrdili a nepreukázali, že uvedenú sumu 200,23 € žalobcovi uhradili. Rovnako netvrdili a nepreukázali, že žalobcovi uhradili, hoc i len čiastočne ním uplatnený a vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 695,91 €, do ktorej sumy súd zmenu žaloby pripustil. Súd preto uvedený žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania v sume 200,23 € i vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2016 v sume 695,91 € vyhodnotil ako dôvodný. Z rovnakých dôvodov súd vyhodnotil ako dôvodný i nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia.

20. Ďalším čiastkovým nárokom, ktorý si žalobca voči žalovaným v rade 1/ a 2/ uplatnil, je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 3.044,58 €. V zmysle čl. VIII bod 8.4 zmluvy sa žalovaní v rade 1/ a 2/ ako dlžníci zaviazali uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu v prípade naplnenia bodu 8.4 zmluvy vo výške 10% z celej dlžnej sumy, t. j. zo súčtu zostatku istiny a zostatku úroku. Dojednanie zmluvnej pokuty vyplýva i z čl. IX bod 9.4 zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX zo dňa 11. 4. 2006. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluvná pokuta bola medzi stranami sporu dojednaná písomne. Zároveň z takéhoto dojednania je zrejmé, splnenie akej povinnosti je zmluvnou pokutou zabezpečené i jej výpočet. Súd preto bol toho názoru, že dojednanie zmluvnej pokuty je v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka platné. Žalovaným v rade 1/ a 2/ preto v dôsledku porušenia ich povinnosti riadne a včas splácať poskytnutý úver a odstúpením žalobcu od zmluvy vznikla povinnosť žalobcovi zaplatiť i zmluvnú pokutu vo výške 10% z nezaplatennej istiny a celého nesplateného úroku a na existencii tejto povinnosti žalovaných v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu nemá v zmysle § 302 Obchodného zákonníka žiadny vplyv odstúpenie žalobcu od zmluvy o poskytnutí podpory číslo XXX/XXX/XXXX zo dňa 11. 4. 2006. Výška zmluvnej pokuty pri zostatku istiny ku dňu odstúpenia od zmluvy v sume 28.415,82 € a dlžných zmluvných úrokov ku dňu odstúpenia od zmluvy v sume 2.030,- € predstavuje sumu 3.044,58 € $((28.415,82 \text{ €} + 2.030,- \text{ €}) \times 10\%)$. Zároveň opätovne žalovaní v konaní netvrdili, ani nepreukázali, že zmluvnú pokutu žalobcovi uhradili hoc i len čiastočne. Súd preto i tento nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný.

21. Žalobca si voči žalovaným v rade 1/ a 2/ uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 573,34 € z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za odstúpenie od zmluvy. Ako vyplýva z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú aj „náklady spojené s jej uplatnením“, avšak tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Žalobcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že takýto náklad spojený s uplatnením pohľadávky vynaložil. Žalobca napriek tomu, že v konaní predložil odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 22. 12. 2014, podľa názoru súdu dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že takéto ním uplatnené náklady vo výške 573,34 € vynaložil, zaplatil. Samotné odstúpenie od zmluvy zo dňa 22. 12. 2014 úhradu nákladov spolu vo výške 573,34 € nepreukazuje. Iný relevantný dôkaz o tom, že náklady v takejto ním uplatnenej výške 573,34 € uhradil, žalobca v konaní nepredložil. Z tohto dôvodu, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a ku dňu rozhodovania súdu nepreukázal existenciu takýchto ním vynaložených nákladov spolu vo výške 573,34 €, bol súd nútený tento žalobcom uplatnený nárok vyhodnotiť ako nedôvodný. Súd v tomto smere poukazuje napríklad i na závery rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. z. 15 Co 200/2018 zo dňa 6.11.2019.

22. Zo všetkých uvedených dôvodov súd preto v súlade s § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu vo výške 25.275,02 € spolu s nesplateným zmluvným úrokom vyčísleným ku dňu 22. 12. 2014 vo výške 2.030,- €, vyčísleným zmluvným úrokom za obdobie od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 291,94 € a zmluvným úrokom vo výške 3% ročne z nesplatennej istiny vo výške 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia, ako aj v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi vyčíslený úrok z omeškania z nesplatených omeškaných splátok pred odstúpením od zmluvy v sume 200,23 €, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 25.275,02 € od 28. 1. 2015 do 2. 6. 2015 v sume 695,51 € a úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 25.275,02 € od 3. 6. 2015 do zaplatenia a v súlade s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka

uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 3 044,58 € a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

23. Pri skúmaní miery úspechu, resp. neúspechu žalobcu a žalovaných v rade 1/ a 2/ súd vychádzal zo žalovanej istiny, nie jej príslušenstva, ktorým uplatnený nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 573,34 € nepochybne je. Zohľadnenie hodnoty príslušenstva by prichádzalo do úvahy vtedy, ak by bolo samostatne predmetom sporu. V tomto smere súd poukazuje i na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 387/2018 zo dňa 14. 11. 2018. V nadväznosti na uvedené bol žalobca úspešný čo do sumy 25.275,02 €, v ktorej sume súd jeho žalobe vyhovel a neúspešný bol čo do sumy 3.140,80 €, do ktorej sumy žalobca podanú žalobu zobral späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Späťvzatie žaloby žalobcom možno analogicky hodnotiť ako jeho procesný neúspech v konaní. Žalovaní v rade 1/ a 2/ boli naopak neúspešní čo do sumy 25.275,02 €, do ktorej sumy súd žalobe žalobcu vyhovel a úspešní boli čo do sumy 3.140,80 €. Percentuálne bol žalobca úspešný v rozsahu 88,95 % a neúspešný v rozsahu 11,05 % a žalovaní v rade 1/ a 2/ boli neúspešní v rozsahu 88,95 % a úspešní v rozsahu 11,05 %. Percentuálne bol v konaní úspešnejší žalobca. Jeho čistý úspech predstavuje 77,90 % (88,95% mínus 11,05%). Preto súd žalobcovi ako úspešnejšiemu v konaní priznal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,90%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.